

מסכת נזיר

פרק ו

א. שלשה מינין אסורין בנזיר, הטמאה והתגלחת והיוצא מן הגפן. וכל היוצא מן הגפן מצטרפין זה עם זה. ואינו חייב עד שיאכל מן הענבים כזית. משנה ראשונה, עד שישתה רביעית יין. רבי עקיבא אומר, אפלו שרה פתו כיון ויש בה כדי לצרף כזית, חייב:

ב. וחייב על היין בפני עצמו, ועל הענבים בפני עצמו, ועל התרצנים בפני עצמו, ועל הזגים בפני עצמו. רבי אלעזר בן עזריה אומר, אינו חייב עד שיאכל שני תרצנים וזגן. אלו הן תרצנים ואלו הן זגים, התרצנים אלו החיצונים, הזגים אלו הפנימים, דברי רבי יהודה. רבי יוסי אומר, שלא תטעה, כזוג של בהמה, החיצון זוג והפנימי ענבל:

ג. סתם נזירות שלשים יום. גלח או שגלחוהו לסטים, סותר שלשים יום. נזיר שגלח בין בזוג בין בתער או שספסף כל שהוא,

חֵיב. נָזִיר חוֹפֵף וּמַפְסֵס, אָבֵל לֹא סוֹרֵק. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, לֹא יִחוּף בְּאֶדְמָה, מִפְּנֵי שְׂמִשְׁתָּה אֶת הַשָּׁעַר:

ד. נָזִיר שֶׁהָיָה שׁוֹתֶה יַיִן כָּל הַיּוֹם, אֵינוֹ חֵיב אֶלָּא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אֵל תְּשַׁתֶּה אֵל תְּשַׁתֶּה, וְהוּא שׁוֹתֶה, חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הָיָה מְגַלֵּחַ כָּל הַיּוֹם, אֵינוֹ חֵיב אֶלָּא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אֵל תְּגַלֵּחַ אֵל תְּגַלֵּחַ, וְהוּא מְגַלֵּחַ, חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הָיָה מְטַמֵּא לְמֵתִים כָּל הַיּוֹם, אֵינוֹ חֵיב אֶלָּא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אֵל תְּטַמֵּא אֵל תְּטַמֵּא, וְהוּא מְטַמֵּא, חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת:

ה. שְׁלֹשָׁה מִיָּנִין אֲסוּרִין בְּנִזְיָר, הַטְּמֵאָה וְהַתְּגַלְחָת וְהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן. חֹמֶר בַּטְּמֵאָה וּבַתְּגַלְחָת מִבְּיוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן, שֶׁהַטְּמֵאָה וְהַתְּגַלְחָת סוֹתְרִין, וְהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן אֵינוֹ סוֹתֵר. חֹמֶר בְּיוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן מִבַּטְמֵאָה וּבַתְּגַלְחָת, שֶׁהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן לֹא הִתֵּר מְכַלְלוֹ, וְטְמֵאָה וְתְּגַלְחָת הִתְרוּ מְכַלְלוֹ בַּתְּגַלְחָת מִצּוּה וּבִמַּת מִצּוּה. וְחֹמֶר בַּטְּמֵאָה מִבַּתְּגַלְחָת, שֶׁהַטְּמֵאָה סוֹתֶרֶת אֶת הַכֹּל וְחֵיבִין עָלֶיהָ קֶרֶבֶן, וְתְּגַלְחָת אֵינָה סוֹתֶרֶת אֶלָּא שְׁלֹשִׁים יוֹם וְאֵין חֵיבִין עָלֶיהָ קֶרֶבֶן:

ו. תְּגַלְחָת הַטְּמֵאָה כִּיצַד, הָיָה מִזֶּה בְּשִׁלְיָשִׁי וּבְשִׁבְעִי, וּמְגַלֵּחַ בְּשִׁבְעִי, וּמִבִּיא קֶרֶבֶנוֹתָיו בְּשִׁמְיָנִי. וְאִם גָּלַח בְּשִׁמְיָנִי, מִבִּיא קֶרֶבֶנוֹתָיו בּוֹ בַּיּוֹם, דִּבְרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ רַבִּי טַרְפוֹן, מַה בֵּין

זֶה לַמִּצְוָה. אָמַר לוֹ, זֶה טְהָרְתוּ תְלוּיָהּ בְיָמֶיךָ, וּמִצְוַת טְהָרְתוּ תְלוּיָהּ
בְּתַגְלִיחָתוֹ, וְאֵינוֹ מֵבִיא קֶרֶבָן אֲלָא אִם כֵּן הִיא מְעַרְב שְׁמִשׁ:

ז. תַּגְלִיחַת הַטְּהָרָה כִּיצַד, הִיא מֵבִיא שְׁלֹש בְּהֵמוֹת, חֲטָאת עוֹלָה
וְשְׁלָמִים, וְשׁוֹחֵט אֶת הַשְּׁלָמִים, וּמַגִּלַּח עֲלֵיהֶם, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה.
רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, לֹא הִיא מַגִּלַּח אֲלָא עַל הַחֲטָאת, שֶׁהַחֲטָאת
קוֹדֶמֶת בְּכָל מָקוֹם. וְאִם גִּלַּח עַל אַחַת מִשְׁלֹשָׁתוֹ, יֵצֵא:

ח. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הֵבִיא שְׁלֹש בְּהֵמוֹת וְלֹא פִּרַּשׁ,
הָרֵאוּיָהּ לַחֲטָאת תִּקְרַב חֲטָאת, לְעוֹלָה תִּקְרַב עוֹלָה, לְשְׁלָמִים תִּקְרַב
שְׁלָמִים. הִיא נוֹטֵל שְׁעָר רֹאשׁ גִּזְרוֹ וּמִשְׁלַח תַּחַת הַדּוֹד. וְאִם גִּלַּח
בְּמַדִּינָה הִיא מִשְׁלַח תַּחַת הַדּוֹד. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּתַגְלִיחַת
הַטְּהָרָה. אֲבָל בְּתַגְלִיחַת הַטְּמֵאָה, לֹא הִיא מִשְׁלַח תַּחַת הַדּוֹד. רַבִּי
מֵאִיר אוֹמֵר, הַכֹּל מִשְׁלָחִין תַּחַת הַדּוֹד, חוּץ מִן הַטְּמֵא שֶׁבְּמַדִּינָה
בְּלִבָּד:

ט. הִיא מִבְּשֵׁל אֶת הַשְּׁלָמִים אוֹ שׁוֹלֵקֵן. הַכֹּהֵן נוֹטֵל אֶת הַזֵּרוּעַ
בְּשִׁלָּה מִן הָאֵיל, וְחִלַּת מִצָּה אַחַת מִן הַסֵּל, וּרְקִיק מִצָּה אֶחָד, וְנוֹתֵן
עַל כַּפֵּי הַנִּזְיֵר וּמְנִיפֵן, וְאַחֵר כָּךְ הֵתֵר הַנִּזְיֵר לְשִׁתּוֹת יַיִן וּלְהַטְמֵא
לְמֵתִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כִּיּוֹן שֶׁנִּזְרַק עָלָיו אֶחָד מִן הַדָּמִים, הֵתֵר
הַנִּזְיֵר לְשִׁתּוֹת בִּיּוֹן וּלְהַטְמֵא לְמֵתִים:

י. גִּלַּח עַל הַזֵּבַח וְנִמְצָא פָּסוּל, תִּגְלַחְתּוּ פָּסוּלָה, וְזָבְחֻוּ לֹא עָלוּ לוֹ.
גִּלַּח עַל הַחֻטָּאת שְׁלֹא לְשִׁמָּה וְאַחֵר כִּךְ הֵבִיא קֶרְבָּנוֹתָיו לְשִׁמֹּן,
תִּגְלַחְתּוּ פָּסוּלָה, וְזָבְחֻוּ לֹא עָלוּ לוֹ. גִּלַּח עַל הָעוֹלָה אוֹ עַל הַשְּׁלָמִים
שְׁלֹא לְשִׁמֹּן וְאַחֵר כִּךְ הֵבִיא קֶרְבָּנוֹתָיו לְשִׁמֹּן, תִּגְלַחְתּוּ פָּסוּלָה,
וְזָבְחֻוּ לֹא עָלוּ לוֹ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אוֹתוֹ הַזֵּבַח לֹא עָלָה לוֹ, אָבֵל
שָׂאָר זָבָחִים עָלוּ לוֹ. וְאִם גִּלַּח עַל שְׁלֹשָׁתָן וְנִמְצָא אֶחָד מֵהֶן כָּשֵׁר,
תִּגְלַחְתּוּ כְּשֶׁרָה, וְיָבִיא שָׂאָר הַזָּבָחִים:

יא. מִי שֶׁנִּזְרַק עָלָיו אֶחָד מִן הַדָּמִים וְנִטְמָא, רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר,
סוּיֵר אֶת הַכֹּל. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, יָבִיא שָׂאָר קֶרְבָּנוֹתָיו וְיִטְהַר.
אָמְרוּ לוֹ, מַעֲשֵׂה בְמִרְיָם הַתְּרַמּוּדִית שֶׁנִּזְרַק עָלֶיהָ אֶחָד מִן הַדָּמִים,
וּבָאוּ וְאָמְרוּ לָהּ עַל בִּתְּהָ שֶׁהִיְתָה מְסַכֶּנֶת, וְהִלָּכָה וּמִצָּאתָה שְׂמִיתָה,
וְאָמְרוּ חֻכָּמִים, תָּבִיא שָׂאָר קֶרְבָּנוֹתֶיהָ וְתִטְהַר: